

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Simonyi Zsigmond

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: Simonyi Zsigmond

Forrás:

Az Ujság

Bp.
(Hely)

1921 4/2
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt. XX

Simonyi Zsigmond emlékének megtisztelése.

(A Lipótvárosi Kaszinó első Rákosi Jenő-díja.)

Simonyi Zsigmond özvegyénél ma délelőtt megjelent a Lipótvárosi Kaszinónak megbízottja és átadta a következő levelet:

Méltóságos asszonyom!

Tisztelettel értésére adjuk méltóságodnak, hogy a Rákosi Jenő ötvenéves írói jubileuma alkalmából megajánlott százezer koronás alapítványnak első huszszekoronás részletét méltóságod megboldogult férjének, a nagynevű nyelv-tudósnak halhatatlan érdemű munkássága elismeréséül méltóságodnak utaltuk ki.

Fogadja ezt a posthumus kitüntetést mint hódolatot egy szerény, járhatatlan és a nemzeti nyelv ügyében el nem muló érdemeket szerzett tudós emlékezele iránt.

A díjat (20.000 K.-t) mellékelten van szerencsénk átnyújtani.

Méltóságos asszonyomnak

tisztelő híve

Dr. Baracs Marcell.

Ime, egy pályakoszoru a halál után! Simonyi Zsigmond özvegye leírhatatlan megilletődéssel fogadta férjje emlékének ezt a megtisztelését. Átvette a levelet, aztán szive a díjat s az volt az első gondolata, — mint utóbb mondta még a halála után is gondoskodik kedveseiről. Meri nagy kéziratgyűjteménye teljesen kész a vele szövetségi nyelvtudó nagy művelőjének özvegye azok között a tisztelőt parancsoló egyszerű viszonyok között elsen kikérem egész: egy monumentum aere perennius, mely a magyar tudós hátramaradottainak sorsa szokott lenni. Kedvesebb és melegebb avatta a kitüntetést hogy Rákosi Jenő, kit természetesen döntő szó illet meg az alapítvány részleteinek odaitélésében, boldogan járult hozzá, hogy ez az első részlet a magyar nyelv művelésében lelki rokonának jusson. A szívet győtrő szenvedések után, melyek a tisztalelkű tudós utolsó napjait olyannyira megkeserítették, ez az érdemét valóban megillető hódolás enyhületet hozott legalább azoknak, kik emlékének tisztelésében és ápolásában élnek. S azok az örökzöld galyak és virágok, melyeket árva leánya szőtt ma Simonyi Zsigmond sírjára, erről az ábitatos érzésről adhatnak hírt a halottnak, ki immár egy esztendőnél hosszabb idő óta porlad (Simonyi Zsigmond

1919 november 22-én halt meg) a kerepesi-úti temetőkeresztvárosi házinymoda 1920 földjében.

A nagy tudós özvegye még most is abban a Ferencz József-rakparti házban lakik, hol férje tudományos munkásságának utolsó, gyümölcstermő szakát élte. Nincs mellette más, mint hajadon leánya. A fiát orosz földre vitte ki a háború. Ott esett hadifogságba hosszú évekkel ezelőtt, s most Vladivosztokban várja, hogy kiállott nagy betegsége után hazatérhessen. Foglalkozásra gépészmérnök és elektrotechnikus. Szakismeretével és angol meg francia lezckék adásával tartja fenn magát a messze idegenben.

Az özvegy, ha tehetné, Simonyi Zsigmond hátrahagyott nagy munkájának kiadására áldozná legörömbösebb a pályabér összegét. De a nyomdai munka és a papir mostani mértéktelen drágasága mellett gondolni sem lehet arra, Nagy vagyonnak megfelelő összeg kellene annak. Simonyi Zsigmond életének utolsó éveiben, már gyöngülő egészséggel fejezte be tudományos alapon megírt Mondattan-át. Fárasztó, nagy munka volt. Felesége kérve kérte, hogy dolgozzék lassabban és kevesebbet. Hiába kérte, szelid és szavára mindig hallgató férje ebben nem ismert engedékenységet. Hogyan hagyná félbe, hogyan dolgozna rajta lassabb ütemben, hisz életének műve az. Sietnie kell vele. S az aggódo családfo azt a ki nem mondott gondolatot is rejtegette magában, hogy a nagy mű befejezésével agyott nagy vágyának is eleget tesz: hogy ha a halála után gondoskodik vele családjáról, mert vagyont gyűjtésre életében soha sem gondolt. A Mondattan összefüggő Költészek-kal és a Hátrazók-kal egy teljeseleg kész mű s a vele szövetségi nyelvtudó nagy művelőjének özvegye azok között a tisztelőt parancsoló egyszerű viszonyok között elsen kikérem egész: egy monumentum aere perennius, mely a magyar tudós hátramaradottainak sorsa szokott lenni. Kedvesebb és melegebb avatta a kitüntetést hogy Rákosi Jenő, kit természetesen döntő szó illet meg az alapítvány részleteinek odaitélésében, boldogan járult hozzá, hogy ez az első részlet a magyar nyelv művelésében lelki rokonának jusson. A szívet győtrő szenvedések után, melyek a tisztalelkű tudós utolsó napjait olyannyira megkeserítették, ez az érdemét valóban megillető hódolás enyhületet hozott legalább azoknak, kik emlékének tisztelésében és ápolásában élnek. S azok az örökzöld galyak és virágok, melyeket árva leánya szőtt ma Simonyi Zsigmond sírjára, erről az ábitatos érzésről adhatnak hírt a halottnak, ki immár egy esztendőnél hosszabb idő óta porlad (Simonyi Zsigmond